

جمهوری اسلامی ایران

فهرست استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

شماره استاندارد ایران

1779

روش نمونه برداری و آزمایش فاضلابها

چاپ اول

موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران
موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تنها
سازمانی است در ایران که بر طبق قانون
میتواند استاندارد رسمی فرآورده‌ها را تعیین و
تدوین و اجرای آنها را با کسب موافقت شورای عالی
استاندارد اجباری اعلام نماید. وظایف و هدفهای
موسسه عبارتست از:

(تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی - انجام
تحقیقات بمنظور تدوین استاندارد بالا بردن کیفیت
کالاهای داخلی، کمک به بهبود روشهای تولید و
افزایش کارایی صنایع در جهت خودکفایی کشور -
ترویج استانداردهای ملی - نظارت بر اجرای
استانداردهای اجباری - کنترل کیفی کالاهای
صادراتی مشمول استاندارد اجباری و جلوگیری از
صدور کالاهای نامرغوب بمنظور فراهم نمودن
امکانات رقابت با کالاهای مشابه خارجی و حفظ
بازارهای بین المللی کنترل کیفی کالاهای وارداتی
مشمول استاندارد اجباری بمنظور حمایت از مصرف
کنندگان و تولیدکنندگان داخلی و جلوگیری از
ورود کالاهای نامرغوب خارجی راهنمایی علمی و
فنی تولیدکنندگان، توزیع کنندگان و مصرف
کنندگان - مطالعه و تحقیق درباره روشهای
تولید، نگهداری، بسته بندی و ترابری کالاهای
مختلف - ترویج سیستم متریک و کالیبراسیون وسایل
سنجش - آزمایش و تطبیق نمونه کالاهای
استانداردهای مربوط، اعلام مشخصات و اظهارنظر
مقایسه ای و صدور گواهینامه های لازم).

موسسه استاندارد از اعضاء سازمان بین المللی
استاندارد میباشد و لذا در اجرای وظایف خود
هم از آخرین پیشرفتهای علمی و فنی و صنعتی جهان
استفاده مینماید و هم شرایط کلی و
نیازمندیهای خاص کشور را مورد توجه قرار
میدهد.

اجرای استانداردهای ملی ایران بنفع تمام مردم و اقتصاد کشور است و باعث افزایش صادرات و فروش داخلی و تأمین ایمنی و بهداشت مصرف کنندگان و صرفه جویی در وقت و هزینه‌ها و در نتیجه موجب افزایش درآمد ملی و رفاه عمومی و کاهش قیمت‌ها میشود.

تهیه کننده کمیسیون استاندارد فاضلابها

رئیس

اعظم داکتر داروساز رئیس آزمایشگاههای
شکوهی - و بیولوژیست سازمان آب تهران
شکوه

اعضاء

الهه - مهندس شیمی و مشاور مؤسسه
حسینعلی مهندس بهداشت استاندارد و تحقیقات
صنعتی ایران
جمشیدی نیا مهندس بهداشت کارشناس دانشکده
- غلامحسین بهداشت
علائقی - کارشناس بهداشت محیط
منوچهر وزارت بهداشت
فرید پاک مهندس شیمی معاون شیلات شمال
- فرهاد
گودرزی - مدیر کل بهداشت محیط
هوشنگ وزارت بهداشت

دبیر

پریدخت - شیمیست کارشناس مؤسسه
رئوفیان استاندارد و تحقیقات
صنعتی ایران

فهرست مطالب

<u>روش نمونه برداري و آزمايش فاضلابها</u>
<u>هدف و دامنه کاربرد</u>
<u>نمونه برداري</u>
<u>ياد آوري و راهنمايهاي عمومي براي آزمايشها</u>
<u>اندازه گيري كل مواد معلق</u>
<u>اندازه گيري اكسيژن مورد نياز بيوشيميايي</u>
<u>باكتريهاي بيماريزا</u>

بسمه تعالی

پیشگفتار

استاندارد نمونه برداری و روشهای آزمون فاضلابها که بوسیله کمیسیون فنی استاندارد فرآورده های شیمیائی و فتوشیمی زیر نظر کمیته ملی استاندارد صنایع شیمیائی و تحت نظارت شورای عالی استاندارد در موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تهیه و تدوین گردیده است به استناد ماده يك (قانون مواد الحاقی به قانون تاسیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب 24 آذر 1349) بعنوان استاندارد رسمی ایران منتشر میگردد .

برای حفظ همگامی و هماهنگی با پیشرفتهای ملی و جهانی صنایع و علوم استانداردهای ایران در مواقع لزوم و یا در فواصل معین مورد تجدید نظر قرار خواهند گرفت و هر گونه پیشنهادی که برای اصلاح یا تکمیل این استانداردها برسد در هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه واقع خواهد شد .

بنابراین برای مراجعه به استانداردهای ایران باید همواره از آخرین چاپ و تجدید نظر آنها استفاده نمود .

در تهیه این استاندارد سعی بر آن بوده است که با توجه به نیازمندیهای خاص ایران حتی المقدور میان روشهای معمول در این کشور و استاندارد و روشهای متداول در کشورهای دیگر هماهنگی و همگامی ایجاد شود .

بنابراین با بررسی امکانات و مهارتهای موجود و اجرای آزمایشهای لازم استاندارد حاضر با استفاده از استاندارد زیر تهیه گردید :

روش نمونه برداري و آزمایش فاضلابها

1 - هدف و دامنه کاربرد

این استاندارد روشهای نمونه برداري و آزمایش فاضلابها را در برمیگیرد .

2 - نمونه برداري

2-1- محل نمونه برداري :

در مواردیکه آزمایش فاضلاب در نقطه مشخصی مورد نظر باشد انتخاب محل نمونه برداري موردی نخواهد داشت . در مواردیکه اطلاع از ترکیب فاضلاب در محل خروج فاضلاب از تأسیسات تصفیه مورد نظر باشد نمونه در محل تخلیه از انتهای لوله خروجی تأسیسات باید برداشت شود .

2-2- هنگامیکه پی بردن به تغییرات ترکیب فاضلاب در دوره یا فاصله زمانی مشخص مانند اوج (حداکثر مقدار) تخلیه لازم باشد نمونه ها باید در فواصل کوتاه و معینی از زمان یعنی هر 5 یا 10 یا 30 دقیقه برداشت و آزمایش شود . برای مطالعه و آگاهی از کیفیت فاضلاب در يك دوره عملکرد یا يك دوره زمانی (معمولاً 24 ساعت) یا يك دوره کار روزانه تأسیسات تصفیه از روش نمونه‌گیری ترکیبی باید استفاده شود . نمونه ترکیبی از مخلوط کردن برداشت نمونه‌های معرف در فواصل معین و اختیاری از زمان از کانال اصلی تخلیه بدست می‌آید . حجم هر يك از نمونه‌های برداشت شده باید نسبت ثابتی از حجم فاضلاب را داشته باشد . فواصل زمانی اختیار شده باید با تغییرات ماهیت و مقدار جریان فاضلاب مرتبط باشد . در برداشت نمونه‌ها باید توجه داشت که نسبت واقعی مواد معلق محفوظ بماند . نمونه‌گیری نباید از ناحیه کف آلود در سطح و یا از کف کانال

صورت گیرد . معمولا نمونه‌ها باید در $\frac{1}{3}$ فاصله از کف بستر جریان برداشت گردد . نمونه باید به آرامی و بنحوی برداشت شود که هوا در آن وارد نشود . در بیشتر موارد برداشت نمونه یکبار در ساعت رضایتبخش میباشد .

2-3- وسائل نمونه برداری

ظروف چینی با لعاب یا ظروف لعابی که لعاب آنها شکننده نباشد و یا ظروف شیشه‌ای را برای نمونه برداری میتوان بکار برد . ظروفی که جهت نمونه برداری بکار میرود باید دهان گشاد و کوچک باشد که انتقال محتوی به ظرف اصلی نمونه باسانی صورت گیرد و رسوب و باقیمانده در کف آنها بجا نماند . چنانچه وسیله نمونه برداری خود کار در اختیار باشد میتوان از آن استفاده کرد .

2-3-1- در مورد تهیه نمونه‌های ترکیبی ظروفی برای جمع آوری نمونه‌ها باید بکار برد که گنجایش کافی برای کلیه نمونه‌های برداشت شده را داشته باشد .

برای تهیه نمونه ترکیبی میتوان از ظروف شیشه‌ای یا لعابی با گنجایش کافی تمیز و خشک استفاده کرد . چنانچه ظروف لعابدار برای این منظور بکار رود باید دقت شود که لعاب بریدگی یا ترک خوردگی نداشته باشد .

2-4- ظروف نمونه برداری

2-4-1- قبل از برداشت مقدار نمونه لازم برای آزمایش ، مواد جامد را با تکان دادن ظرف نمونه ترکیبی کاملا بحال تعلیق در آورید .

2-4-2- نمونه‌ایکه بمنظور آزمایش برداشت میشود باید در بطریهای در سباده که قبلا با مقداری از نمونه شسته شده است ریخته شود . بطریهای نو قبل از استفاده باید بوسیله اسید شسته شده و سپس با دقت با آب مقطر آبکشی شود . در حدود 2

تا 3 لیتر از نمونه برای کلیه آزمایش‌ها کافی است

بطریهائی که بمنظور تهیه نمونه نهائی بکار می‌رود باید از نمونه بنحوی پر شود که مقدار بسیار کمی هوا در آنها باقی بماند و در بطری باید کاملاً محکم بسته شود. چنانچه نمونه باید به فاصله دوری حمل شود آنرا در محفظه محکمی که برای این منظور تهیه شده است باید بطور قائم قرار داد.

2-4-3- در روی بطری نمونه برداری مشخصات کامل نمونه مانند محل نمونه برداری و تاریخ و ساعت نمونه برداری و نام و سمت نمونه برداری و نوع نمونه باید قید شود.

2-5- نگاهداری و حفظ نمونه

2-5-1- نمونه باید در موقع جمع آوری و پس از آن در 4 درجه سانتیگراد نگاهداری شود.

2-5-2- روش کلی حفظ نمونه که قابل بکاربری در کلیه آزمایش‌ها باشد وجود ندارد. بطور کلی ترجیح داده میشود که آزمایش روی نمونه بلافاصله پس از نمونه‌گیری انجام شود. بهترین راه برای حفظ اغلب نمونه‌ها، نگاهداری آنها در 3 تا 4 درجه سانتیگراد در جعبه یخ که بخوبی عایق شده است و یا در یخچال بمدت 24 ساعت است. در مواردیکه از مواد شیمیائی برای حفظ نمونه برای آزمایش‌های معین استفاده میشود، این مواد را باید بطور جداگانه در قسمتی از نمونه که برای آزمایش معینی بکار می‌رود ریخته شود.

3- یادآوری و راهنمائی‌های عمومی برای آزمایش‌ها

3-1- محلول‌های لازم - در صورتیکه نوع خاصی از مواد ذکر نشده باشد میتوان از مواد شیمیائی

خالص و آب مقطر (استاندارد شماره 1728) استفاده کرد .

یادآوری 1- منظور از مواد شیمیائی خالص موادی است که ناخالصی آنها در نتیجه آزمایش مؤثر نباشد .

2-3- باید توجه داشت که تهیه نمونه ای که معرف فاضلاب باشد اهمیت بسیار دارد . روش نمونه برداری برای تهیه این نمونه در بند 2 آمده است ولی چنانچه نوع آزمایش نمونه برداری خاصی را ایجاب کند . نمونه برداری باید طبق روش خاصی که توضیح داده شده است انجام گیرد .

4 - اندازه گیری کل مواد معلق

4-1- خلاصه روش

مواد معلق بوسیله صاف کردن از روی یک لایه پنبه کوهی در داخل بوتله گوجه بدست میآید .

4-2- مواد لازم :

4-2-1- شیر پنبه کوهی - شیر پنبه کوهی را میتوان از پنبه کوهی شسته شده (در اسید) در آب تهیه کرد . برای این منظور کافی است 15 گرم پنبه کوهی را در آب بحال تعلیق درآورد . چنانچه پنبه کوهی حاوی ذرات بسیار ریز باشد با عمل ته نشین کردن میتوان ذرات ریز را از شیر آسبست جدا کرد .

4-3- روش

4-3-1- با دقت کامل یک لایه 3 میلیمتری از شیر آسبست در ته بوتله گوجه بسازید . برای این منظور ابتدا بوتله را بمقدار لازم از شیر آسبست که قبلاً خوب مخلوط شده است پر کنید . سپس آنرا برای دو دقیقه بگذارید تا ذرات سنگینتر ته نشین شود و سپس با همان مقدار خلای که نمونه را صاف میکنید بوتله را با وصل کردن به دستگاه مکنده تحت تأثیر مکش قرار دهید و لایه پنبه کوهی را با

عبور دادن مقداری آب از میان آن شستشو دهید .
بوته آماده شده را برای مدت یکساعت در اتو
103-105 درجه سانتیگراد خشک کرده پس از خنک
کردن بوته در دسیکاتور آنرا وزن کنید .

4-3-2- مقادیر 10 میلی لیتری از نمونه را که
بخوبی تکان داده شده است در بوته وزن شده تحت
مکش صاف کنید .

یادآوری 2- قبل از شروع بصاف کردن نمونه لایه
پنبه کوهی را با چند قطره آب مرطوب کنید .
همواره لازم است ده میلی لیتر بعدی نمونه قبل از
اینکه بوته بکلی از محلول خالی شود در بوته
ریخته شود . برای برداشت نمونه بوسیله پیپتهای
دهان گشاد باندازه ای که مانع گرفتگی بوسیله
مواد معلق نشود پیشنهاد میشود . صاف کردن
نمونه را به مقادیر 10 میلی لیتر آنقدر تکرار
کنید که در حدود 10 تا 20 میلی گرم از مواد
معلق در بوته جمع شود یا اینکه عمل صاف کردن
خیلی کند و بسختی صورت گیرد . بعد از اتمام عمل
صاف کردن ، باقیمانده را 2-3 مرتبه با 10 میلی
لیتر از آب مقطر شستشو دهید تا املاح محلول از
لایه خارج شود . عمل صاف کردن با مکش را آنقدر
ادامه دهید تا آخرین قطره آب خارج شده و مواد
معلق باقیمانده روی لایه کاملاً خشک بنظر آید .
سپس بوته را برای مدت یکساعت در یک اتو در
103-105 درجه سانتیگراد خشک کنید .

پس از خنک کردن بوته در دسیکاتور آنرا در
درجه حرارت آزمایشگاه وزن کنید .
4-4- محاسبه :

۱۰۰ × وزن مواد معلق بدست آمده بر حسب میلی گرم
= کل مواد معلق بر
حجم نمونه صاف شده
حسب میلی گرم در
لیتر

5-1- خلاصه روش - کلیه روش‌هاییکه برای اندازه‌گیری اکسیژن بکار می‌رود براساس دستور کار اولیه وینکلر¹ است .
اساس روش عبارت است از رسوب کردن هیدرواکسید منگنز حاصل از افزودن محلول سولفات منگنز و محلول قلیائی یدور پتاسیم در بطری که از نمونه پر شده است . اکسیژن موجود در نمونه با سرعت بر هیدرواکسید منگنز اثر کرده و تشکیل هیدروکسیدهای منگنز با ظرفیت بالاتر را میدهد . سپس با اسیدی کردن محلول ، ید بمقدار معادل اکسیژن موجود در نمونه آزاد میشود . مقدار ید آزاد شده با تیتراسیون بوسیله محلول استاندارد تیوسولفات و بکار بردن محلول نشاسته بعنوان معرف اندازه‌گیری میشود .

5-2- در روش وینکلر یونها و ترکیبات مختلف موجود در نمونه ایجاد مزاحمت میکند . برای رفع مزاحمت این مواد در روش وینکلر تغییرات مناسبی داده شده است . انتخاب دستور کار مناسب بستگی به ماهیت نمونه و مواد مزاحم دارد .

قابلیت بکاربری روشها در زیر داده شده است :
الف - روش وینکلر : در مواردیکه هیچگونه مواد مزاحم در نمونه وجود ندارد .

ب - روش آلستربرگ² (روش آزید سدیم) : در مواردیکه در نمونه بیش از 0/1 میلی گرم در لیتر نیتريت بر حسب ازت و يك میلی گرم آهن دو ظرفیتی در لیتر و همچنین در نمونه مواد احیاء و اکسید کننده وجود نداشته باشد . در مواقعیکه 5 میلی گرم در لیتر یا بیشتر یون آهن سه ظرفیتی وجود داشته باشد فلور پتاسیم افزوده میشود . با افزودن فلورو روشی برای غلظت 100 تا 200 میلی گرم در لیتر آهن سه ظرفیتی قابلیت بکاربری دارد .

پ - روش ریڈل استوارت³ (روش پرمنگنات :) در مواردیکه منحصرآ آهن دو ظرفیتی وجود دارد . در صورتیکه آهن دو ظرفیتی یا سه ظرفیتی بیش از دو میلی گرم در لیتر وجود داشته باشد فلورور پتاسیم قبل از اسیدی کردن نمونه افزوده میشود .

ت - روش هیپوکلریت قلیائی : در مواردیکه سولفیت ، تیوسولفات و پلی تیوناتها و کلر آزاد و هیپوکلریت وجود دارد . هرچند به نتایج یکبارگی از این روش بدست میآید نمیتوان اعتماد کرد زیرا نتایج تا حدودی کم است .

ث - روش شورت⁴ تریو : در مواردیکه مواد آلی وجود دارد که بسهولت در PH محلول قلیائی یدور اکسیده میشود .

ج - روش انعقاد بوسیله زاج : در مواردیکه مقدار قابل ملاحظه مواد معلق وجود دارد .

3-5- روش وینکلر :

5-3-1- مواد و محلولهای لازم :

الف - محلول سولفات منگنز - 480 گرم سولفات منگنز با چهار مولکول آب تبلور را در مقداری آب حل کرده و در صورتیکه محلول تار است آنرا صاف و تا یک لیتر رقیق کنید . هنگامیکه این محلول به محلول اسیدی شده یدور پتاسیم افزوده میشود نباید بیش از مقدار جزئی ید آزاد کند .

ب - محلول قلیائی یدور - 500 گرم هیدروآکسید سدیم (یا 700 گرم هیدروآکسید پتاسیم) را در 500 میلی لیتر آب حل کنید و بگذارید محلول سرد شود . محلول هیدروآکسید باید فاقد کربنات باشد . 150 گرم یدور پتاسیم را جداگانه در مقداری آب تازه جوشیده و سرد شده حل کنید . این محلول را به محلول هیدروآکسید سدیم بیفزائید . مخلوط را تا یک لیتر با آب رقیق کنید .

پ - اسید سولفوریک غلیظ

ت - محلول استاندارد 0/025 نرمال تیوسولفات -
محلول تیوسولفات را هر بار در موقع مصرف
بوسیله دی کرومات پتاسیم استاندارد تیترا کنید
. یک میلی لیتر محلول تیوسولفات 0/025 نرمال
معادل دو دهم میلی گرم اکسیژن است .

5-3-2- دستور کار - در بطری در سمباده ای 250-
300 میلی لیتری محتوی نمونه را بردارید و بدان
1/5 میلی لیتر محلول سولفات منگنز و 1/5 میلی لیتر
خلوط قلیائی یدور پتاسیم با پی پتهای جداگانه
بیفزائید بطوریکه نوک پیپت کاملاً در زیر سطح
مایع قرار گیرد . در سمباده بطری را بدقت در
جای خود قرار دهید بطوریکه حباب هوا وارد
بطری نشود . با برگرداندن و چرخاندن بطری
محتوی آنرا کاملاً مخلوط کنید و بگذارید رسوب
ایجاد شده ته نشین شود . هنگامیکه رسوب ته نشین
شد و محلول روی رسوب هیدرواکسید منگنز صاف شد
مخلوط کردن را برای دوم تکرار کنید . پس
از ته نشین شدن رسوب در سمباده بطری را بدقت
برداشته و حداقل 100 میلی لیتر محلول صاف شده
روی رسوب را بوسیله پی پت بردارید . بلافاصله
دو میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ بوسیله پی پت
از کنار دهانه وارد بطری کنید دوباره در بطری
را بگذارید و با برگرداندن و چرخاندن بطری
محتوی آنرا کاملاً مخلوط کنید تا ید آزاد شده
بطور یکنواخت در محلول توزیع شود . این محلول
را بلافاصله با محلول استاندارد تیوسولفات سدیم
و افزودن یک میلی لیتر محلول نشاسته بعنوان
معرف در هنگامیکه رنگ زرد محلول کمرنگ شده است
تا زایل شدن رنگ آبی تیترا کنید . خطای مربوط
به افزودن محلول مواد شیمیائی و مقدار نمونه
خارج شده از بطری قابل ملاحظه نمیباشد .

5-3-3- محاسبه - مقدار اکسیژن محلول برحسب میلی گرم در لیتر برابر است با حجم مصرف شده محلول استاندارد تیوسولفات در تیتراسیون .

5-4- روش آلستربرگ (آزید سدیم) .

5-4-1- مواد لازم - کلیه مواد داده شده در بخش 5-3-1 بااستثناً محلول قلیائی یدور بکار برده میشود ، محلول قلیائی یدور آزید سدیم و محلول فلورور پتاسیم جایگزین محلول قلیائی یدور میشود .

الف - محلول یدور سدیم و آزید سدیم - ده گرم آزید سدیم را در 40 میلی لیتر آب حل کنید . این محلول را به محلول یدور قلیائی که طبق بند ب 5-3-1 تهیه شده و حجم آن تا حدود 950 میلی لیتر رقیق شده است ضمن بهم زدن مداوم بیفزائید .

ب - محلول فلورور پتاسیم - 40 گرم فلورور پتاسیم با دو ملکول آب تبلور را در صد میلی لیتر آب حل کنید .

5-4-2- دستور کار - از دستور کار داده شده در بخش 5-3-2 باید پیروی شود با این تفاوت که بجای محلول قلیائی یدور از محلول قلیائی یدور آزید سدیم باید استفاده شود ، هنگامیکه مقدار 5 میلی گرم در لیتر یا بیشتر یون آهن سه ظرفیتی موجود باشد . یک میلی لیتر محلول فلورور پتاسیم قبل از اسیدی کردن به نمونه بیفزائید و پس از افزودن اسید بلافاصله نمونه را تیتر کنید .

5-4-3- محاسبه - مانند بخش 5-3-3 محاسبه کنید .

5-5- روش ریدل استوارت (روش پرمنگنات) .

5-5-1- مواد لازم - از کلیه محلولهائیکه در بخش 5-3-1 (1-3-5) شرح تهیه آن داده شده و فلورور پتاسیم که شرح تهیه آن (طبق بند ب 5-4-1) - داده شده بانضمام محلولهائیکه در زیر داده میشود باید استفاده شود .

الف - محلول پرمنگنات پتاسیم - 6/3 گرم پرمنگنات پتاسیم را در مقداری آب حل کرده و حجم آنرا با آب بیک لیتر برسانید .

ب - محلول آگسالات پتاسیم - 2 گرم آگسالات پتاسیم با یک مولکول آب تبلور را در صد میلی لیتر آب حل کنید .

5-5-2- دستور کار - در سمباده ای بطری محتوی نمونه را بردارید و بوسیله یک پیپت مدرج یک میلی لیتری مقدار 0/7 میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ را با دقت در زیر سطح مایع اضافه کنید . سپس مقدار کافی محلول پرمنگنات پتاسیم (در حدود یک میلی لیتر) بیافزائید تا اینکه رنگ بنفش کمرنگ حاصل برای مدت 5 دقیقه پایدار بماند . از افزایش محلول پرمنگنات زیادتر از مقدار لازم خودداری کنید . در بطری را گذاشته و با برگرداندن آن محتوی بطری را مخلوط کنید . پس از 5 دقیقه با افزایش مقادیر 0/5 میلی لیتری محلول آگسالات پتاسیم و مخلوط کردن آن رنگ پرمنگنات را زایل کنید . فواصل افزودن هر بار محلول آگسالات باید در حدود 5 دقیقه باشد . با افزایش 3 میلی لیتر محلول قلیائی یدور ، دنباله کار را طبق بخش 5-3-2 ادامه دهید چنانچه یون دو ظرفیتی یا آهن سه ظرفیتی بیش از 10 میلی گرم در لیتر در محلول وجود داشته باشد مقدار یک میلی لیتر محلول فلئور پتاسیم بلافاصله بعد از افزایش پرمنگنات اضافه کنید . پس از اسیدی کردن محلول تیتراسیون باید بدون تأخیر انجام شود .

5-5-3- محاسبه مانند بخش 5-3-3 محاسبه کنید .

5-6-6- روش هیپوکلریت قلیائی

5-6-1- مواد و محلولهای لازم - از کلیه

محلولهاییکه در بخش 5-3-1 شرح تهیه آن داده شده

است باید استفاده شود ولی بجای محلول قلیائی
یدور از محلول قلیائی یدور - آزید سدیم استفاده
کنید (بند الف 5-4-1 مراجعه شود) بعلاوه
محلولهای زیر را نیز تهیه کنید .

الف - محلول هیپوکلریت قلیائی دو نرمال -
برای تهیه این محلول گاز کلر را از داخل محلول
2/1 نرمال هیدروکسید سدیم ضمن خنک کردن محلول
عبور دهید . تیترا این محلول را هفته ای یکبار با
محلول تیوسولفات سدیم تعیین کنید . هنگامیکه
محلول اسیدی بوده و در آن مقدار کافی یدور
پتاسیم وجود داشته باشد یک میلی لیتر آن در
حدود 20 میلی لیتر محلول 0/1 نرمال تیوسولفات
سدیم برای نیتراسیون لازم دارد .

ب - محلول یدور پتاسیم نرمال - 17 گرم یدور
پتاسیم را در مقداری آب حل کرده و حجم آنرا
با آب به 100 میلی لیتر برسانید با افزایش یک
میلی لیتر محلول هیدروکسید سدیم نرمال باین محلول
از آزاد شدن ید جلوگیری کنید .

پ - اسید سولفوریک (9+1) یک قسمت اسید
سولفوریک غلیظ را به 9 قسمت آب با احتیاط
بیفزائید .

ت - محلول سولفیت سدیم یکدهم نرمال - 6/3 گرم
سولفیت سدیم بی آب و یا 12/6 گرم سولفیت سدیم با
هفت مولکول آب تبلور را در مقداری آب حل کرده
و حجم آنرا بیک لیتر برسانید . هنگامیکه غلظت
محلول کمتر از 80 درصد غلظت اولیه باشد محلول را
مورد استفاده قرار ندهید .

ث - محلول بین یدات پتاسیم⁵ یکدهم نرمال :
3/249 گرم بین یدات پتاسیم $(\text{KH}(\text{IO}_3)_2)$ را در
مقداری آب حل کرده و حجم آنرا در یک بالن
ژوژه یک لیتری تا نشانه با آب رقیق کنید .

5-6-2- دستور کار

در سمباده ای بطری محتوی نمونه را برداشته و مقدار 0/2 میلی لیتر و یا مقدار کافی محلول هیپوکلریت قلیائی برای اکسیده کردن سولفیتها و تیوسولفاتها پلی تیوناتها به نمونه اضافه کنید . در سمباده ای بطری را گذاشته و با معکوس کردن و چرخاندن آن برای مدت 20-30 ثانیه محتوی آنرا مخلوط کنید . یک میلی لیتر محلول یدور پتاسیم (بند 5-3-1) بیافزائید و سپس با افزودن یک میلی یا بیشتر محلول اسید سولفوریک (9+1) محیط را اسیدی کنید و محتوی شیشه را کاملاً مخلوط کنید .

0/2 میلی لیتر محلول نشاسته بیفزائید و ید آزاد شده را بوسیله محلول سولفیت سدیم در مقابل معرف نشاسته بصورت ید ترکیبی درآورید و بدفعات مقادیر 0/1 میلی لیتر محلول یکدهم نرمال بین یدات پتاسیم بیفزائید تا رنگ آبی کمرنگ در محیط ظاهر شده و پایدار بماند . دنباله کار را با افزودن 3 میلی لیتر محلول قلیائی یدور - ازید سدیم طبق بخش (الف - 5-4-1) ادامه دهید .

5-6-3- محاسبه - مانند بخش 5-3-3- محاسبه کنید .
5-7-7- روش شورت تریو

5-7-1- مواد و محلولهای لازم - از کلیه محلولهاییکه در بخش 5-3-1- شرح تهیه آن داده شده است استفاده کنید ولی بجای محلول قلیائی یدور از محلول قلیائی یدور - ازید سدیم استفاده کنید (به بند الف 5-4-1 مراجعه شود) .

5-7-2- دستور کار - در سمباده ای بطری محتوی نمونه را بردارید و مقدار 2 میلی لیتر محلول سولفات منگنز و سپس 2 میلی لیتر محلول قلیائی یدور - ازید سدیم بیافزائید . در بطری را گذاشته و با برگردانیدن و چرخاندن بطری برای مدت 20 ثانیه محتوی آنرا مخلوط کنید . بلافاصله دو میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ قبل از ته

نشین شدن رسوبات افزوده و محتوی بطری را کاملاً مخلوط کنید و تیتراسیون محلول را بطوریکه در بخش 5-3-2- شرح داده شده است انجام دهید .

5-3-7- محاسبه - مانند بخش 5-3-3- محاسبه کنید .

5-8- روش دله سازی بوسیله زاج .

5-8-1- محلولها و مواد لازم از کلیه محلولهاییکه در بخش 5-3-1- شرح آن داده شده است و همچنین از محلولهاییکه شرح تهیه آنها در زیر داده میشود استفاده کنید .

الف - محلول زاج - 10 گرم سولفات مضاعف آلومینیوم و پتاسیم را در مقداری آب حل کرده و حجم آنرا با آب به 100 میلی لیتر برسانید .

ب - هیدرواکسید آمونیم - محلول غلیظ هیدرواکسید آمونیم ($d = 0.9$) .

5-8-2- دستور کار - نمونه را در بطری در سباده ای 500 تا 1000 میلی لیتری بریزید و همان احتیاطهاییکه در روشهای قبلی لازم است در این روش نیز بکار بندید . ده میلی لیتر محلول زاج و سپس یک تا دو میلی لیتر هیدرواکسید آمونیم بیافزائید در بطری را گذاشته و با برگرداندن و چرخاندن آن آرامی بمدت یک دقیقه محتوی بطری را مخلوط کنید . بطری را برای مدت 10 دقیقه بگذارید همانند تا رسوب ته نشین شود .

سپس محلول صاف شده روی رسوب را بوسیله یک سیفون در یک بطری 250 تا 300 میلی لیتری آزمایش اکسیژن منتقل کنید تا محلول از بطری سرریز شود . از ورود هوا به نمونه جلوگیری کنید . نوک لوله خروجی سیفون را در نزدیکی کف بطری اندازه گیری اکسیژن قرار دهید . سپس برحسب مورد دنباله کار را طبق بخشهای 5-3 و 5-4 و 5-6 ادامه دهید و نتیجه را محاسبه کنید .

6- اندازه‌گیری اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیائی

6-1- خلاصه روش - اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیائی عبارت است از مقدار اکسیژن لازم برای حجم معینی از فاضلاب برای اکسیده شدن مواد آلی در آن بوسیله میکروارگانیسمها در شرایط مشخص. برای اندازه‌گیری اکسیژن مورد نیاز اکسیژن محتوی در نمونه رقیق شده یا نشده قبل از کشت و پس از کشت بمدت پنج روز در 20 درجه سانتیگراد اندازه‌گیری میشود.

6-2- وسائل مورد نیاز - بطریهای در سمباده‌ای به حجم 250 تا 300 میلی لیتر با گردن باریک برای این آزمایش مناسب است بمنظور احتیاط بیشتر بطریها را قبل از آزمایش باید کاملاً با مواد شوینده و آب شستشو داده و برای جلوگیری از ورود و جذب هوا در نمونه در مدت کشت بطریها را باید وارونه در حمام آبی قرار داد یا از بطریهایی با دهانه مخصوص برای ریختن آب استفاده کرد.

6-3- مواد و محلولهای لازم

6-3-1- محلول هیدرواکسید سدیم - تقریباً یک نرمال :

6-3-2- محلول سولفیت سدیم - $1/5$ گرم سولفیت سدیم بی آب را در یک لیتر آب حل کنید. این محلول را هر بار برای مصرف روزانه تهیه کنید.

6-3-3- آب برای رقیق کردن - آب مقطر با کیفیت خوب و عاری از فلزات خصوصاً مس که هوا در آن دمیده شده باشد برای این منظور مناسب است.

6-3-4- محلول بافر فسفات - $8/5$ گرم پتاسیک دی هیدروژن فسفات و $21/75$ گرم دی پتاسیم هیدروژن فسفات K_2HPO_4 و $33/4$ گرم دی سدیم هیدروژن فسفات $Na_2HPO_4, 7H_2O$ و $1/7$ گرم کلرور آمونیوم را در

500 میلی لیتر آب حل کنید و حجم محلول را با آب به یک لیتر برسانید . PH این محلول باید 7/2 باشد .

6-3-5- محلول سولفات منیزیم - 22/5 گرم سولفات منیزیم با هفت مولکول آبرا در مقداری آب حل کرده و حجم محلول را با آب به یک لیتر برسانید .

6-3-6- محلول کلرور کلسیم - 27/5 گرم کلرور کلسیم بی آب را در مقداری آب حل کرده و حجم محلول را با آب بیک لیتر برسانید .

6-3-7- محلول کلرور فریک - 0/25 گرم کلرور فریک با شش مولکول آب تبلور را در مقداری آب حل کرده محلول را با آب بیک لیتر برسانید .

6-3-8- مواد برای بارور کردن - مایع صاف شده فاضلاب خانگی که مدت 24 ای 36 ساعت در 20 درجه سانتیگراد از نگاهداری آن گذشته باشد میتوان بکار برد .

6-4-4- دستور کار :

6-4-1- نمونه های اسیدی و یا قلیائی را به ترتیب بوسیله محلول هیدرواکسید سدیم و یا اسید کلریدریک که مقدار مصرف آن قبلاً تعیین شده است تا PH هفت خنثی کنید .

6-4-2- در نمونه هائیکه کلر آزاد و یا کلر آمین وجود دارد چنانچه پس از دو ساعت راکد گذاردن نمونه ، کلرور کلر آمینها از بین نرفت نمونه باید بوسیله محلول سولفیت عاری از این مواد شود . مقدار محلول سولفیت را با گرفتن حجم معینی از نمونه و افزودن مقداری یدور و تیتراسیون محلول نسبت به معرف محلول نشاسته تعیین کنید . سپس مقدار محلول سولفیت تعیین شده را به مقدار معینی از نمونه که مورد نیاز است بیفزائید . از افزودن مقدار اضافی محلول سولفیت خودداری کنید

. نبودن کلر را در محلول پس از بیست دقیقه بررسی کنید .

6-4-3- در نمونه هائیکه مقدار مواد سمی زیاد است . آماده کردن نمونه نیاز به اعمال اختصاصی دارد . معهدا با رقیق کردن مناسب نمونه میتوان اثر سمی آنها را از بین برد تا حداکثر اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیائی بدست آید . چنانچه با رقت بیشتر مقدار اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیائی بیشتر شد عملا رقیق کردن را باید آنقدر ادامه دارد تا مقدار حداکثر اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیائی بدست آمده در اثر رقیق کردن تجاوز نکند .

6-4-4- برای بررسی کیفیت آب برای رقیق کردن و مؤثر بودن بارور کننده ، مقدار اکسیژن مورد نیاز بیوشیمیائی محلولهای استاندارد گلوکز و یا اسید گلوتامیک بخلطت 300 میلی گرم در لیتر که با آب برای رقیق کردن تهیه شده است تعیین کنید . مقدار اکسیژن بیوشیمیائی این محلولها بترتیب باید در حدود 224 ± 10 میلی گرم در لیتر و 217 ± 10 میلی گرم در لیتر بدست آید .

6-4-5- آب برای رقیق کردن را در حدود 20 درجه سانتیگراد نگاهداری کنید . مقدار لازم آب برای رقیق کردن نمونه مورد آزمایش را بردارید و برای هر لیتر آن مقدار یک میلی لیتر از محلولهای زیر بیفزائید : با فرفسفات ، سولفات منیزیم ، کلرور کلسیم و کلرور فریک سپس آنرا با مایع فاضلاب خانگی بارور کنید . مقدار بارور کننده که در آزمایش کنترلی در آب برای رقیق کردن بکار برده میشود باید بمقداری $(1-0/1)$ درصد فاضلاب ته نشین شده (باشد که افت اکسیژن پس از کشت در 20 درجه سانتیگراد بمدت 5 روز مابین 0/2 تا 0/8 میلی گرم در لیتر شود .

6-4-6- تعدادي نمونه رقيق شده (معمولاً 5 تا 25 درصد) به ترتيبي تهيه كنيد كه افت اكسيژن محلول پس از پنج روز كشت حداقل 2 ميليگرم در ليتر باشد در صورتيكه نسبت رقيق كردن بيش از يك به صد است ابتدا يك محلول ده درصد از نمونه اوليه در يك بالن ژوژه بسازيد و از اين نمونه محلولهاي رقيق شده نهائي را كه براي آزمايش بكار ميرود تهيه كنيد .

6-4-7- آب براي رقيق كردن را كه بارور شده است بوسيله سيفون بيك استوانه مدرج يك ليتري تا 500 ميلي ليتر منتقل كنيد . مقدار معين از نمونه كه كاملاً مخلوط شده است در زير سطح مائع در استوانه مدرج بريزيد . حجم محلول را با آب براي رقيق كردن تا نشانه 1000 ميلي ليتري برسانيد با ميله شيشه اي محلول را بدون اينكه هوا وارد محلول شود به آرامي مخلوط كنيد و محلول رقيق شده را بوسيله يك سيفون به دو بطري در سمباده اي يا بيشتر منتقل كنيد بطريها را كاملاً پركرده و بدقت در سمباده بطريها را بگذاريد محلولهاي با غلظت كمتر را بهمين نحو تهيه كنيد .

غلظت اوليه اكسيژن محلول را در يكي از بطريها پس از 5 دقيقه طبق يكي از روشهاي مناسب مذكور در بخش 5 اندازه گيري كنيد . بطريهاي ديگر را در بيست درجه سانتیگراد بمدت 5 روز كشت دهيد و بطريق مناسب از ورود هوا به بطري جلوگیری كنيد همزمان با سيفون كردن نمونه ها آب رقيق كردن را در دو بطري در سمباده سيفون كنيد . مقدار اكسيژن محلول در يكي از بطريها را پس از 15 دقيقه اندازه بگيريد و بطري ديگر را بمدت 5 روز در بيست درجه سانتیگراد كشت دهيد . پس از 5 روز مقدار اكسيژن محلول در نمونه رقيق شده و در نمونه براي تصحيح آزمايش را اندازه گيري كنيد .

5-6- محاسبه :

$$\text{میلی گرم در لیتر اکسیژن مورد نیاز بیهوشی} = \frac{(D_1 - D_2) - (C_1 - C_2) F}{P}$$

شیمیائی (در پنج روز ریست درجه

سانتیگراد) .

D_1 = مقدار اکسیژن محلول در نمونه اولیه .

D_2 = مقدار اکسیژن محلول نمونه رقیق شده پس از کشت .

C_1 = مقدار اکسیژن محلول در آب برای رقیق کردن بارور شده .

C_2 = مقدار اکسیژن محلول در آب برای رقیق کردن بارور شده پس از کشت

F = نسبت مواد بارور کننده در نمونه به نمونه کنترلی یعنی مقدار درصد مواد باروری در D_1 تقسیم بر مقدار درصد مواد باروری در C_1 و P کسری از نمونه که مورد آزمایش قرار گرفته است .

6-5-1- کلیه نتایج را تا تقریب 0/2 میلیگرم در لیتر گزارش کنید .

7 - باکتریهای بیماریزا

کلیات

7-1- باکتریهای بیماریزائیکه عموماً در فاضلابها وجود دارد و باعث شیوع بیماریها میشود عبارتست از دسته سالمونلاتیفی⁶ که بیماری حصبه را سبب میشود و سالمونلاپارتیفیها که بیماریهای شبه حصبه یا پاراتیفوئیدها را موجب میشود و شیگلاها⁷ که مولد اسهال یا دیسانتری میباشد و ویبریوکلا⁸ که مولد بیماری وبا میباشد ، سالمونلا و شیگلاها را میتوان با کشت در محیطهای آنریشیسمان⁹ و انتقال روی محیطهای سلکتیو¹⁰ بصورت کشت خالص بدست آورد و آنها را

با روش‌های بیوشیمیایی و مرفولوژیکی و سرولوژیکی تشخیص داد .

7-2- نظر باینکه تعداد باکتریهای بیماریزا با مقایسه با باکتریهای غیر بیماریزا (ساپروفیتیک¹¹) بسیار ناچیز است لذا تهیه نمونه تخلیظ شده معرف اهمیت بسیار دارد .

روش جذب با پارچه در مسیر فاضلاب وسیله مطلوبی برای تخلیظ نمونه است ، موجودات جذب شده در پارچه را داخل يك آبگوشت غذائی کرده و برای جدا کردن عوامل بیماریزا یا مستقیماً از همین آبگوشت غذائی استفاده میشود و یا این آبگوشت را از داخل صافی تهیه شده از گرد سیلیس نرم رد کرده و محتوی صافی را برای جدا کردن باکتریهای بیماریزا مورد استفاده قرار میدهند . نمونه برداری و آزمایش باکتریولوژی باید چند بار در ماه انجام شود .

7-3- برداشت و آماده کردن نمونه

7-3-1- مواد مورد نیاز

الف - پارچه جذب که عبارت از گاز جراحی به ابعاد 30*15 سانتیمتر که در لایه‌های متعددی بطور فشرده تا شده باشد . بيك سر پارچه جذب چند تکه سنگ برای سنگین کردن و بسر دیگر آن نخی با طول کافی وصل کنید . مجموعه را در کاغذ بسته بندی پیچیده و برای مدت 30 دقیقه در اتو کلاو و با فشار يك کیلوگرم بر سانتیمتر مربع آنرا سترون کنید .

ب - آبگوشت غذائی - ده گرم عصاره گوشت و 5 گرم کلرور سدیم و ده گرم پیتن را در 900 میلی لیتر آب بوسیله جوشاندن حل کنید . محلول را سرد کرده و حجم آنرا با آب تا يك لیتر برسانید و PH محلول را تا 7/5 تنظیم کنید . محلول را از صافی (واتمن شماره 1 یا معادل آن) صاف کنید .

سپس آنرا بمقادیر 100 میلی لیتری در ارلن مایرهای 150 میلی لیتری و بمقادیر ده میلی لیتری در لوله هایی آزمایش توزیع کنید و برای مدت 15 دقیقه آنها را در اتوکلاو و در فشار یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع سترون کنید .

پ - کاغذ صافی - کاغذ صافی (واتمن شماره 1) یا معادل آنرا بصورت چین دار تا کنید و در قیفهایی بقطر 10 سانتیمتر قرار دهید . قیف با کاغذ صافی را روی دهانه بطری شیشه ای قرار دهید . این مجموعه را با کاغذ بسته بندی محکم بپیچید سپس آنها را برای مدت 15 دقیقه در اتوکلاو و با فشار یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع سترون کنید .

ت - سوسپانسیون گرد سیلیس - پنج گرم گرد سیلیس در هزار میلی لیتر آب وارد کنید و در بطریهای شیشه ای به مقادیر 500 میلی لیتری بریزید و در اتوکلاو با فشار یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع برای مدت 15 دقیقه سترون کنید .

ث - محیط مایع برای ویبروکلا - حجم معینی از محلولهایی بشرح زیر برداشته و آنها را در یک بطری سترون شده با 0/8 میلی لیتر الکل مطلق و 20 میلی لیتر آب مخلوط کنید :

- مقدار 17/6 میلی لیتر از محلول پیتن دو درصد که PH آن تا 8/4 تنظیم و برای مدت 15 دقیقه در اتوکلاو با فشار یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع سترون شده است .

- مقدار 2/4 میلی لیتر از محلولی که از حل کردن 18 گرم کلرور سدیم 0/66 گرم سولفات منیزیم با 7 مولکول آب تبلور ، در 100 میلی لیتر آب بدست آمده بنحو قبل بمدت 30 دقیقه با بخار سترون شده است .

- مقدار $4/5$ میلی لیتر از یک محلول 10 درصد سوکروز که برای مدت 30 دقیقه با بخار سترون شده است .

- مقدار $0/16$ میلی لیتر از محلول بیسموت آمونیوم سیترات که شرح تهیه آن در زیر داده شده است .

یک شیشه در سمباده ای را در حجم 500 میلی لیتر نشانه گذاری کنید . مقدار 60 گرم سیترات بیسموت را از داخل قیفی وارد شیشه کنید . سپس مقدار 50 میلی لیتر آب در شیشه بریزید و با یک میله شیشه ای مخلوط را بهم بزنید تا سیترات بصورت خمیر یکنواختی درآید سپس 20 میلی لیتر محلول هیدرواکسید آمونیوم ($12/5$ درصد حجمی) بیفزائید و با میله شیشه مخلوط را هم بزنید . در بطری را بگذارید و بطری را تکان دهید . هنگامیکه سیترات بیسموت کاملاً حل شد تا نشانه 500 میلی لیتری آب بیفزائید . این محلول را بمقدار کم باندازه مورد نیاز تهیه کنید .

- مقدار $2/5$ میلی لیتر سولفیت سدیم 20 درصد

- مقدار $1/6$ لیتر محلول یکمدم درصد کلرور مرکوریک به بطری محتوی بیفزائید PH محلول را بوسیله هیدرواکسید سدیم نرمال به $9/2$ برسانید . یاد آوی 3- مقدار محیطیکه تهیه میشود برای یک نمونه است . باید توجه داشت که در کلیه مراحل تهیه ، رعایت حفظ سترونی محیط لازم است .

7-3-2- روش کار :

الف - پارچه های جاذب را در محل مناسب در مسیر جریان فاضلاب قرار دهید (چنانچه از روش صاف کردن استفاده شود سه عدد پارچه جاذب لازم است) و بگذارید بمدت 48 ساعت در مسیر بماند . سپس آنها را بیرون آورده و هر یک را در یک جار سترون شده دهان گشاد شیشه ای قرار دهید . در هر یک

از جارها مقدار کافی از محیط آبگوشت غذائی بریزید بطوریکه محیط کشت همه پارچه جاذب را در برگرد . سپس پارچه جاذب را بوسیله یک میله شیشه‌ای ته گرد سترون شده فشار دهید و همه محلول را خوب بهم بزنید تا آنچه جذب پارچه شده است بطور یکنواخت در محیط کشت منتشر شود .

ب - چنانچه روش صاف کردن بکار رفته است سوسپانسیون گرد سیلیس را داخل یک صافی سترون شده بریزید بطوریکه همه سطح صافی بطور کامل از گرد سیلیس پوشیده شود . سه عدد صافی بطریق فوق تهیه کنید .

سپس محیط آبگوشت‌های غذائی فوق را که در آنها محتویات پارچه جاذب وجود دارد بوسیله این صافیها صاف کنید . پس از صاف کردن محیط کشت ، هر یک از کاغذ صافیها را بعنوان نمونه برای جدا کردن عوامل بیماریزای مختلف بکار برید .

پ - برای جدا کردن سالمونلاوشیگلاها یکی از کاغذ صافیها فوق را در 50 میلی لیتر آبگوشت تتراتیونات (الف -7-4-1) وارد کنید و کاغذ صافی دیگر را در 50 میلی لیتر آبگوشت سلنیت (ب -7-4-1) وارد کنید .

ت - برای جدا کردن ویروکلرا کاغذ صافی سوم را در محیط مایع ویروکلرا (ث -7-3-1) وارد کنید برای مدت 24 ساعت در 37 درجه حرارت سانتیگراد در انکوباتور نگاهدارید . سپس یک حلقه پلاتین از این کشت بر روی بشقاب آگار نمک صفر (پ -7-5-1) - ببرید و آنرا بصورت منتشر کشت دهید و این روش کار را براساس بند (7-5-2) ادامه دهید .

4-7- سالمونلاها و شیگلاها

7-4-1- محیطهای کشت لازم

الف - آبگوشت تتراتیونات کوفمن و مولر¹² - به 90 میلی لیتر از آبگوشت غذائی سترون شده با رعایت شرایط آسپتیک¹³ و ضمن همزدن مداوم 5 گرم کربنات کلسیم را که قبلاً بصورت گرد درآورده شده است و در اتوکلاو سترون شده است اضافه کنید . ده میلی لیتر محلول 50 درصد تیوسولفات سدیم که قبلاً با بخار سترون شده است بآن بیفزائید . دو میلی لیتر از محلول یدیدوره 5 گرم یدور پتاسیم را در 20 میلی لیتر آب با سائیدن در هاون حل کنید . مقدار 4 گرم ید بتدریج ضمن سائیدن به محلول یدور بیافزائید این محلول را در شیشه قهوه ای در سباده ای نگهداری کنید .)

یک میلی لیتر از محلول آبی یکدهم درصد سبز درخشان و 5 میلی لیتر محلول صفرای گاو استریل شده یا یک گرم از ملح صفرا بآن اضافه کنید . این محیط را به مقادیر 10 میلی لیتری در لوله های آزمایش توزیع کنید . این محلول را نباید پس از تهیه از اتوکلاو سترون کرد زیرا تتراتیونات ممکن است در اثر حرارت تجزیه شود .

ب - آبگوشت سلینیت اف - 4 گرم سلینیت اسید سدیم و 5 گرم پیتن و 4 گرم لاکتوز و 9/5 گرم فسفات دی سدیم و 0/5 گرم فسفات منوسدیک را در 1000 میلی لیتر آب سترون شده حل کنید . در موقع حل کردن باید تا حد ممکن شرایط سترونی را رعایت کرد . این محلول کاهی رنگ را به مقادیر 10 میلی لیتری در لوله های آزمایش با در پیچی توزیع کنید 1 سپس برای مدت 30 دقیقه در معرض بخار 100 درجه قرار دهید . این محیط را نباید در اتوکلاو قرار داد زیرا ممکن است مقدار جزئی رسوب قرمز رنگ در محیط ایجاد شود ولی این رسوب در عمل محیط کشت دخالتی نخواهد داشت PH محیط تهیه شده بمقدار 7/1 باشد برای این منظور ممکن است

ایجاد کند که مقدار املاح فسفات افزوده شده بمقدار جزئی تغییر داده شود .

پ - محیط آگار مکنونی - 5 گرم سدیم تروکولات و 20 گرم پیتن و 5 گرم کلرور سدیم و 20 گرم گرد آگار و یا آگار رشته شده را در 1000 میلی لیتر آب مقطر بریزید . این مخلوط را در معرض بخار قرار دهید تا مواد جامد آن حل شود .

سپس آنرا تا 50 درجه سانتیگراد سرد کنید .

PH محیط را در این درجه حرارت ما بین 7/6 تا 7/8 تنظیم کنید . در صورت لزوم یک سفیده تخم مرغ برای سه لیتر محیط استفاده کنید . محیط را برای مدت 15 دقیقه در فشار 0/7 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع در اتوکلاو قرار دهید . محیط را در حالیکه گرم است از کاغذ صافی نوع خوب یا یک قطعه پنبه در گاز پیچیده شده که در قیف قرار دارد صاف کنید . PH محیط صاف شده در 50 درجه سانتیگراد به 7/3 و با در درجه حرارت آزمایشگاه به 7/5 برسانید . سپس صد میلی لیتر از محلول 10 درصد لاکتوز و 3/5 میلی لیتر محلول معرف دو درصد قرمز خنثی در الکل اتیلیک 50 درصد بیافزائید .

کلیه محلولها را بخوبی مخلوط کنید و در تعدادی ارلن مایر بریزید و برای مدت 15 دقیقه در فشار 0/6 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع در اتوکلاو سترون کنید . در هنگام مصرف محیط آنرا برای ذوب کردن در حمام بخار قرار دهید و بمقادیر 12-15 میلی لیتر در بشقابهای پتری بریزید و بگذارید ببندد . سطح محیط را قبل از استفاده در انکوباتور خشک کنید .

ت - محیط آگار دزاکسی کلات سترات

آگار پایه : 200 گرم از عصاره گوشت را در 200 میلی لیتر آب روی شعله حل کنید و محلول را نسبت به معرف فنل فتالئین با هیدرواکسید سدیم 50

درصد قلیائی کنید . سپس محلول را جوشانده و بوسیله کاغذ صافی صاف کنید . PH محلول را در 7/3 تنظیم کنید . حجم محلول را به 200 میلی لیتر برسانید و 20 گرم پیتن بآن بیافزائید . در ظرف دیگری 90 گرم از آگار رشته رشته شده یا گرد آگار را در 3700 میلی لیتر آب بمدت یکساعت بوسیله بخار حرارت دهید . سپس محلول آگار را صاف کنید و آنرا به محلول عصاره گوشت و پیتن اضافه کرده و مخلوط کنید . پنج میلی لیتر از محلول دو درصد معرف قرمز خنثی در اتانل 50 درصد و 40 گرم لاکتوز نیز بآن اضافه کرده و حجم محلول را با آب به 4 لیتر برسانید .

این محلول را بدقت به اندازه های 100 میلی لیتری در بطریها توزیع کنید و بمدت 10 دقیقه در فشار 0/3 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع در اتو کلاو سترون کنید .

- محلول شماره يك : 17 گرم سیترات سدیم و 17 گرم تیوسولفات سدیم و دو گرم سیترات فري آمونیم (پولکی سبز رنگ) را در 100 میلی لیتر آب سترون شده با حرارت دادن حل کنید .

- محلول شماره دو : 100 گرم دزاکسی کلات سدیم را در 100 میلی لیتر آب سترون حل کنید .

- محلول شماره يك و دو را بمدت یکساعت در 60 درجه حرارت سانتیگراد در يك حمام آبی سترون کنید . برای تهیه آگار دزاکسی کلات سیترات 100 میلی لیتر از آگار را در يك حمام آبی ذوب کرده و مقدار 5 میلی لیتر از محلولهای شماره يك و دو را با پیپت جداگانه بآن بیفزائید . پس از اضافه کردن هر يك از محلولها محیط را تکان بدهید تا اختلاط بطور کامل انجام گیرد . سپس محیط آماده شده را در بشقابهای پتری بمقدار 12 تا 15 میلی لیتر در هر بشقاب توزیع کنید و بگذارید ببندد

. سطح محیط را قبل از استفاده در انکوباتور خشک کنید .

ث - محیط آگار بیسموت سولفیت (ویلسون وبلر)
محلول¹⁴ اولیه : 6 گرم سیترات بیسموت آمونیوم
پولکی شکل را در 50 میلی لیتر آب در حال جوش
حل کنید . در ظرف دیگری 20 گرم سولفیت سدیم بی
آب را در 600 میلی لیتر آب حل کنید . این دو
محلول را مخلوط کرده و آنرا حرارت دهید تا بجوش
آید در این هنگام 10 گرم فسفات منو اسید سدیم
به محلول اضافه کنید . سپس محلول را سرد کرده و
بآن مقدار 10 گرم گلوکز که در 50 میلی لیتر آب
حل شده است بیفزائید .

آگار پایه : 30 گرم آگار را در 1000 میلی لیتر
ابگوشت غذایی با حرارت دادن روی اجاق یا در
اتوکلاو و با دقت حل کنید (ب -7-3-1) سپس محلول
را تا 50 درجه سانتیگراد سرد کنید و PH محلول
را بین 7/6 تا 7/4 تنظیم کنید .

سپس آنرا در اندازه های 30 میلی لیتری در
تعداد ارلن مایر توزیع کنید و برای مدت 30
دقیقه در فشار یک کیلوگرم بر سانتیمتر مربع در
اتوکلاو استرون کنید . محیط استرون شده را در یخچال
نگاهداری کنید .

برای تهیه محیط کشت 20 میلی لیتر از محلول اولیه
را به 100 میلی لیتر از آگار پایه فوق در حال
ذوب اضافه کنید باین مخلوط یک میلی لیتر محلول
سولفات فروهشت درصد و نیم میلی لیتر محلول سبز
درخشان اضافه کنید .

پس از مخلوط کردن در بشقابهای پتری بریزید و
بگذارید ببندد . حتی الامکان از محیط تازه تهیه
شده استفاده کنید 1 سطح محیط کشت باید خشک
باشد . محیطهای که رنگ آنها مایل به سبز نیست
دور بریزید .

ج - محیط‌های قندی - به هر 90 میلی لیتر از آب پیتنه که از حل کردن 10 گرم پیتن و 5 گرم کلرور سدیم در یک لیتر آب بدست آمده و PH آن در 7/5 تنظیم شده است 10 میلی لیتر محلول 10 درصد قند قابل تخمیر که جهت آزمایش مورد نظر لازم است بیافزائید (این قندها که عبارتست از گلوکز ساکاروز - لاکتوز - دولسیت - مانیت و سالیسین همچنین مانیوتول نیوزیتو را برای ویروکلرا میتوان بکار برد) و یک میلی لیتر معرف آندراد¹⁵ (که از اضافه کردن محلول هیدرواکسید سدیم یک نرمال بمقدار کافی به محلول فوشین اسید نیم درصد بمحض ظهور رنگ زرد بدست میآید) اضافه کنید سپس این محیط را بمقدار سه میلی لیتری در لوله‌های آزمایش 12*100 میلیمتری که دارای لوله‌های تخمیری دورهام میباشد و قبلاً بوسیله اتوکلاو و در فشار 0/7 کیلوگرم بر سانتیمتر برای مدت 20 دقیقه یا در معرض بخار (100 درجه سانتیگراد) برای مدت 20 دقیقه در سه روز متوالی سترون شده است بریزید .

چ - محیط اوره آز (محیط کریستین سن¹⁶) - 1/5 گرم پیتن و 5 گرم کلرور سدیم و دو گرم آگار و دو گرم فسفات منو اسید پتاسیم را در 1000 میلی لیتر آب حل کرده و شش میلی لیتر از محلول آبی فنول قرمز دو در هزار بیافزائید PH محیط را بین 6/8 تا 6/9 تنظیم کنید و آنرا برای مدت 15 دقیقه در 120 درجه سانتیگراد در اتوکلاو سترون کنید . هنگامیکه محلول تا حدود 50 درجه سانتیگراد سرد شد بآن محلول گلوکز سترون شده تا حصول غلظت نهائی یکدهم درصد بیافزائید . سپس 100 میلی لیتر محلول 20 درصد اوره که قبلاً بوسیله صاف کردن با صافی زایتس¹⁷ سترون شده است بآن بیفزائید . این محیط را در لوله‌های آزمایش

سترون شده توزیع کرده بگذارید بحالت مایل ببندد

ح - محیط کشت برای آزمون تحرك - این محیط شامل 3 گرم عصاره گوشت و 10 گرم پپتن و پنچ گرم کلرور سدیم و 4 تا 5 گرم آگار ذوب شده در هزار میلی لیتر آب میباشد . PH محیط را باید بین 7/5 تا 7/6 تنظیم کنید . محیط مایع را در لوله های کشت تا حدیکه قسمتی از لوله ها را پر کند توزیع کنید و در هر يك از این لوله ها لوله شیشه ای که دو انتهای آن باز است بطوری وارد کنید که يك انتهای آن بیش از 1/5 سانتیمتر از آگار بیرون نباشند . لوله ها و محیط را برای مدت 15 دقیقه و در 120 درجه حرارت در اتوکلاو سترون کنید . این محیط هنگام سرد شدن باید حالت نرم داشته و مایع نباشد . این حالت با تغییر مقدار آگار بکار برده شده بدست میآید .

خ - محیط کشت برای آزمون اندل - این محیط شامل آب پپتنه است که از حل کردن 20 گرم پپتن و پنچ گرم کلرور سدیم در 1000 میلی لیتر آب بدست میآید و محلول دارای PH 7/4 است . محیط را در لوله های آزمایش به مقادیر پنچ میلی لیتر توزیع کرده و برای مدت 15 دقیقه در 120 درجه حرارت سانتیگراد در اتوکلاو سترون کنید . پپتن مصرفی باید بوسیله نوعی باکتری شناخته شده که اندول تولید میکند آزمایش شود .

د - معرف کواک¹⁸ - مقدار 10 گرم پارادی متیل آمینو بنزالدئید را در 150 میلی لیتر آمیل الکل یا ایزوآمیل الکل حل کرده و بتدریج بآن 50 میلی لیتر اسید هیدروکلریک اضافه کنید . معرف را بمقدار کم تهیه کرده و در یخچال نگاهداری کنید .

ذ - محلول رنگ آمیزی گرم - رنگ آمیزی احتیاج به دو محلول دارد که بنام محلولهای شماره یک و دو نامیده میشود .

محلول شماره یک عبارت است از محلول 0/5 درصد کریستال و یوله یا متیل ویوله در آب . محلول شماره دو عبارت است از محلولی بغلظت یک درصد ید و دو درصد یدور پتاسیم در آب . محلول سوم برای ظهور رنگ که عبارت است از محلولی بغلظت 0/1 گرم قرمز خنثی و 0/2 میلی لیتر اسید استیک یک درصد در 1000 میلی لیتر آب .

ر - آگار غذائی - به آبگوشت غذائی (ب -7-3-1) مقدار کافی آگار مخصوص باکتری شناسی بیفزائید که هنگام ریختن در بشقاب پتری سطح سفتی ایجاد کند . مقدار افزودن آگار با نوع آن تغییر میکند و مقدار آن هر بار با تغییر نوع آگار باید بررسی تعیین شود . این مقدار معمولاً مابین 1/5 تا 3 درصد تغییر میکند . آگار را در آبگوشت غذائی حل کرده و آنرا بمدت 15 دقیقه در 120 درجه حرارت سانتیگراد در اتوکلاو سترون کنید . از این آگار غذائی هم پتری دیش و هم محیط مایل تهیه کنید .

ز - محیط برای آزمون هوف ولیفسون - 2 گرم پپتن و پنج گرم کلرور سدیم و 3 گرم فسفات اسید پتاسیم و 3 گرم آگار را در 1000 میلی لیتر آب حل کنید . PH محلول را تا 7/1 تنظیم کرده و محلول را صاف کنید . 15 میلی لیتر از محلول 0/2 درصد الکلی برموتیمول بلو بآن بیافزائید و آنرا برای مدت 20 دقیقه در 115 درجه سانتیگراد سترون کنید . باین مخلوط از محلول سترون شده گلوکز آنقدر بیافزائید که غلظت نهائی محلول به یک درصد برسد . سپس آنرا مخلوط کرده و بمقدار

3-4 میلی لیتر در لوله‌های 100*12 میلیمتری توزیع کنید .

س - محیط آگار با سه قند ملح آهن - بمقدار 3 گرم عصاره گوشت و 3 گرم عصاره مخمر و 2 گرم پپتن و یک گرم گلوکز و ده گرم لاکتوز و ده گرم سوکروز و دو دهم گرم سولفات فرو¹⁹ متبلور و پنج گرم کلرور سدیم و سه دهم گرم تیوسولفات سدیم²⁰ متبلور و سی گرم آگار را در 1000 میلی لیتر آب با حرارت دادن حل کنید . باین مخلوط 12 میلی لیتر محلول دو دهم درصد فنول قرمز اضافه کرده و پس از مخلوط کردن در لوله‌های آزمایش توزیع کنید . سپس برای مدت 20 دقیقه در 115 درجه سانتیگراد سترون کنید و بگذارید در حال عمقی و مایل ببندد .

ش - محیط سیمون سترات آگار - 5 گرم کلرور سدیم و 0/2 گرم سولفات منیزیم²¹ متبلور و یک گرم فسفات پتاسیم و یک گرم آمونیم دی هیدروژن فسفات²² و 2 گرم سترات سدیم و 20 تا 30 گرم آگار را در 1000 میلی لیتر آب حل کنید . باین مخلوط 40 میلی لیتر از محلول دو در هزار معرف بروموتیمول بلو بیافزائید برای مدت 15 دقیقه در 120 درجه سانتیگراد سترون کنید .

سپس در لوله‌های آزمایش توزیع کرده و بطوری بگذارید به ترتیبی ببندد که هم بحالت مایل و هم عمقی شکل بگیرد .

7-4-2- دستور کار :

پنج میلی لیتر از نمونه ای که از پارچه جاذب بدست آمده (الف 7-3-2) و خوب مخلوط شده است بوسیله یک پیپت سترون شده بیک لوله محتوی آبگوشت تتراتیونات منتقل کنید . همچنین همین مقدار نمونه را بیک لوله محتوی آبگوشت سلنیت اف منتقل کنید بوسیله یک حلقه پلاتین بزرگ از نمونه

برداشت کرده و در سطح آگار دزاکسی کلات سیترات و یک حلقه دیگر را روی بشقاب آگار ویلسون بلر کشت دهید. کلیه محیطها را برای مدت 18-24 ساعت در 37 درجه حرارت در انکوباتور قرار دهید. پس از کشت در بشقابهای تتراتیونات و آبگوشت سلنیت از آن برداشت کرده روی بشقابهای دزاکسی کلات ویلسون و آگار بلر کشت داده و در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید. ایجاد کلنیهای مجزا در سطح بشقاب باید در مد نظر باشد هنگامیکه از روش صاف کردن پیروی میشود آبگوشت تتراتیونات و آبگوشت سلنیت که کاغذ صافی در آن منتقل شده است و در آزمونها (ب-3-2) را بمدت 24 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید. سپس بوسیله حلقه‌های پلاتینی از آنها نمونه برداشت کرده و بر روی بشقابها آگار دزاکسی کلات سیترات و آگار ویلسون و بلر کشت دهید.

کلنیهای مشکوک به سالمونلاها و شیگلاها پس از کشت روی محیط آگار دزاکسی کلات سیترات لاکتوز را تخمیر نکرده و ظاهری گرد، کوچک، کمرنگ شفاف غیر برجسته مانند قطر شبنم دارد و کلنیهای سالمونلاهای تیفی و پارا تیفی روی محیط ویلسون و بلر دارای رنگ سیاه می‌باشند.

برای بدست آوردن نتیجه بهتر می‌توان کشت را از روی محیط مایع بر روی محیط مکونکی آگار نیز منتقل کرد. سالمونلاها و شیگلاها بعلت اینکه قادر نیستند لاکتوز را تخمیر کنند در روی محیط مکونکی کلنیهای بیرنگ یا رنگ پریده و گرد تشکیل میدهد.

چنانچه روی محیطهای جامد فوق پس از یک شب آنکوباسیون کلنیهای قابل رؤیت بدست نیامد بشقابها را برای مدت 24 ساعت دیگر در انکوباتور قرار دهید.

لاکن در مورد کشت بر روی محیط‌های مایع انکوباسیون برای مدت 18-24 ساعت کاملاً کافی است چنانچه در این مدت نتیجه مطلوبی بدست نیامد باید از انکوباسیون برای مدت بیشتر اجتناب کرد زیرا که نتیجه مطلوبی بدست نمی‌دهد .

ب - برای بررسی از کلنیهای مشکوک بتعداد ممکن انتخاب (حداقل شش کلنی از هر بشقاب) کنید و بوسیله یک میله پلاتینی سترون شده برداشت کرده و بر روی آبگوشت غذائی در لوله ب - 7-3-1- منتقل کنید و برای مدت 18 تا 24 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید در پایان این مدت از این کشت برای آزمایش تحرک و رنگ‌آمیزی استفاده کنید . همچنین برای تائید خلوص کلنیهایکه لاکتوز را تخمیر نمیکنند یک حلقه پلاتین از این محیط مایع را بر روی محیط بشقاب مکونی آگار منتقل کنید و برای مدت 24 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید و نتیجه کشت را مشاهده کنید . سپس کلنیهای از این محیط بر روی آگار مورب کشت دهید و بمدت 24 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید . سپس کشتهای بدست آمده را برای تائید بوسیله آزمایشهای سرولوژی و تعیین نوع در یخچال نگاهداری کنید .

سالمونلا و شیگلاها باکتریهای هستند میله‌ای شکل و گرم منفی ، هنگامیکه صفات مشخصه باکتریها با جدول شماره یک تطبیق کند باکتریها مشکوک به سالمونلاها و شیگلاها میباشند .

پ - لازم است لوله‌های کشت آگار غذائی مورب را جهت تائید به آزمایشگاه رفرانس ارسال داشت . چنانچه آزمایشهای سرولوژی برای تشخیص سالمونلا تیفی و پارا تیفی مقدور باشد این آزمایشها را ممکن است انجام داد . برای شناسائی انواع دیگر

سالمونلاها و شيگلاها بايد متكي به اظهار نظر آزمایشگاه ذيصلاح بود .

ت - آزمایش اوره آز - براي انجام اين آزمایش از کشت 24 ساعته آبگوشت غذائي (ب - 7-4-2) برداشته و بر روي تمام سطح مورب محيط (چ - 7-4-2) کشت دهید و براي مدت 18 تا 24 ساعت و در 37 درجه حرارت سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید . نتیجه مثبت آزمایش اوره آز با تغيير رنگ محيط به صورتی با قرمز پس از انکوباسيون مشهود ميشود . چنانچه نتیجه منفي بود آنکوباسيون را حداقل چهار روز ادامه دهید . انواع پروتوس²³ که معمولا در فاضلابها يافت ميشود نتیجه مثبت ميدهد .

جدول شماره يك صفات مشخصه سالمونلاها و شيگلاها

ردیف	آزمایشها	تيفوس	انواع ديگر	زيرگونه	زيرگونه	زيرگونه
1	آزمایش رنگ آمیزی گرم	گرم منفی میله‌ای	گرم منفی میله‌ای	گرم منفی میله‌ای	گرم منفی میله‌ای	گرم منفی میله‌ای
2	تحرك (از لحاظ کشت)	مثبت	مثبت	مثبت	مثبت	مثبت
3	آزمایش کاتالاز	مثبت	مثبت	مثبت (با استثناي شيگلاها)	مثبت	مثبت
4	آزمایش هوف وليفسون	تخمیرکننده	تخمیرکننده	تخمیرکننده	تخمیرکننده	تخمیرکننده
5	آزمایش اکسیداز	منفی	منفی	منفی	منفی	منفی
6	آزمایش	مثبت	مثبت	منفی	منفی	منفی
7	آزمایش اوره آز	منفی	منفی	منفی	منفی	منفی
8	آزمایش اسید فنیل پيروویک	منفی	منفی	منفی	منفی	منفی
9	آزمایش ایندول	منفی	منفی	مثبت یا منفی	مثبت یا منفی	منفی
10	آزمایش سیترات	منفی	مثبت	منفی	منفی	منفی
11	آزمایش گلوز	منحصراً تولید اسید	تولید گاز و اسید	منحصراً تولید اسید	منحصراً تولید اسید	منحصراً اسید
12	آزمایش لاکتوز	بدون اسید و گاز	بدون اسید و گاز	بدون اسید و گاز	بدون اسید و گاز	مثبت در بررس
13	آزمایش سوکروز	" " "	" " "	" " "	" " "	" " "
14	آزمایش سالیسین	" " "	" " "	" " "	" " "	بدون تولید اسید و گاز
15	آزمایش د و سیتول	بدون تولید اسید و گاز	تولید اسید و گاز	فعل و انفعال تخمیر را کمتر و فعل و انفعال متفیر است ولی زیرگونه بدون تولید اسید و گاز	فعل و انفعال متفیر است ولی زیرگونه بدون تولید اسید و گاز	منحصراً تولید اسید
16	آزمایش مانیت	منحصراً اسید	" " "	بدون تولید اسید و گاز	منحصراً تولید اسید	منحصراً تولید اسید

یادآوری: صفاتی که برای انواع دیگر سالمونلاها ذکر شده از خیلی جهات مشابه گونه های آریزونا سیترو باکتر است . بعضی انواع شيگلا فلکسنری 6 بعد از کبک ز تولید میکنند .

ث - آزمایش تحرك - گونه مورد آزمایش را بوسیله فرو کردن يك میله مستقیم پلاتین بعمق 5 میلی لیتر در محیط (ح - 7-4-1) کشت دهید . دقت کنید که کشت در خارج از لوله شیشه‌ای در سطح محیط انجام نشود .

سپس این محیط را برای مدت 18 تا 24 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید . گونه‌های متحرک در جوانب قسمت مرکزی محیط شروع رشد خواهد کرد یعنی رشد از قسمت مرکزی محیط در لوله به اطراف نفوذ میکند . چنانچه نتیجه در روز اول منفي بود محیط کشت را برای مدت 4-6 روز در حرارت اطاق برای مشاهده تحرك احتمالي نگاهدارید .

ج - آزمایش ایجاد اندل - يك حلقه پلاتین از کشت 24 ساعته آبگوشت غذائي (ب - 7-4-2) را داخل محیط (ح - 7-4-1) کشت دهید و برای مدت 48 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید سپس 0/5 ميلي لیتر معرف کواک²⁴ بآن اضافه کرده و با آرامی تکان دهید . رنگ قرمز نشانه ایجاد اندل در محیط است .

یادآوری 4- کلید این اعمال بترتیبی باید انجام شود که شخص آزمایش کننده و محیط آزمایشگاه آلوده نشود .

چ - رنگ آمیزی گرم - در روی يك لام تمیز بدون چربی يك لایه نازک از محیط کشت مایع بطور مستقیم و یا داخل يك قطره آب از کشت جامد يك لایه نازک محدود تهیه کنید . سپس با حرکت دادن لام روی شعله و سرد کردن لام لایه را ثابت کنید لایه را برای مدت 30 ثانیه با محلول متیل ویوله و یا کریستال ویوله (ذ - 7-4-1) رنگ کنید . لایه را با محلول ید (ذ - 7-4-1) - شستشو داده سپس با همان محلول آنرا بپوشانید و بگذارید مدت 30 ثانیه بماند . بعد از گذشت این مدت آنرا با محلول اتانول شستشو دهید تا اینکه زمینه محو بدست آید و سپس لام را با آب جاری بشوئید و از محلول قرمز خنثی (ذ - 7-4-1) برای مدت يك دقیقه بر روی لکه بریزید پس از بکار بردن رنگ قرمز

خنثی لام را با آب شستشو داده و برای بررسی با میکروسکپ خشک کنید .

ح - آزمایش کاتالاز - گونه را برای مدت 24 ساعت روی آگار بیسموت مورب (ر -7-4-1) - کشت دهید و سپس یک میلی لیتر از محلول پراکسید هیدروژن در لوله کشت در حالیکه بصورت مورب است بریزید . آزاد شدن اکسیژن بصورت حبابهائی از محلول پراکسید هیدروژن نشانه وجود کاتالاز میباشد .

خ - آزمایش هوف ولیفسون - از کشت تازه آگار (ر -7-4-1) در دو لوله محتوی محیط (ز -7-4-1) - منتقل کنید یکی از لوله ها باید با لایه نازکی از پارافین مایع سترون شده پوشانده شود . هر لوله را بمدت چهار روز در انکوباتور در 37 درجه سانتیگراد قرار دهید و روزانه آنها مشاهده کنید . تشکیل اسید بوسیله ایجاد رنگ زرد در لوله بدون پارافین که نشانه مصرف گلوکز بصورت اکسیداتیو²⁵ است مشخص میشود .

تشکیل اسید در دو لوله نشانه واکنش تخمیری است فقدان اسید در هر یک از لوله ها نشانه آنستکه گونه قادر به مصرف گلوکز بصورت اکسید اتویا تخمیری نمیشد .

د - آزمایش اکسیداز - چند قطره محلول تازه تهیه شده معرف که مخلوطی از حجمهای مساوی محلول 1 درصد آلفانفتول در الکل اتیلیک 95 درصد و محلول 1 درصد کلروپاراآمینودی²⁶ متیل اتیلین در آب میباشد به کشت تازه تهیه آگار مورب (ر -7-4-1) - اضافه کنید . ظاهر شدن رنگ آبی در مدت دو دقیقه نشانه واکنش مثبت است .

ذ - آزمایش روی محیط آگار با سه قند و ملح آهن - گونه مشکوک را بوسیله یک میله پلاتینی بر روی سطح مورب محیط آگار با سه قند و ملح آهن (

س 7-4-1) در عمق محیط و سطح مورب کشت دهید . سپس آنرا بمدت هفت روز در انکوباتور 37 درجه قرار داده نتیجه کشت را روزانه مشاهده کنید تغییر رنگ نشانه ایجاد اسید است . پارگی محیط در امتداد خط کشت بعلت تولید گاز و سیاه شدن محیط بعلت تولید هیدورژن سولفور می باشد .

ر - آزمایش اسید فنیل پیروریک²⁷ - از کشت 24 ساعت متراکم از باکتری روی آگار غذائی (ر 7-1-4) سوسپانسیونی در نیم میلی لیتر محلول نرمال نمک تهیه کنید و آنرا بیک لوله آزمایش دهان گشاد منتقل کنید (قطر لوله آزمایش حداقل 1/5 سانتیمتر باشد) به سوسپانسیون فوق 0/5 میلی لیتر از محلول دودهم درصد د.ال - فنیل آلانین²⁸ بیفزائید سپس آنرا بخوبی مخلوط کرده و آنرا حداقل سه ساعت در درجه حرارت محیط آزمایشگاه بطور افقی نگاهدارید . سپس چند قطره از محلول نیمه اشباع کلرور فریک بآن بیفزائید ایجاد رنگ سبز تیره نشانه واکنش مثبت می باشد که در اثر ماندن از بین می رود . گونه های پروتوس واکنش مثبت می دهد و بعنوان کنترل بکار می رود .

ز - آزمایش سیترات - از کشت تازه آگار غذائی (ر 7-4-1) بوسیله یک میله پلاتینی مستقیم گونه مشکوک را بر روی یک محیط سیترات (ش 7-4-1) مورب کشت دهید و سپس آنرا مدت چهار روز در انکوباتور 37 درجه برای رشد باکتریها نگاهداري کنید .

س - آزمایش بر روی قند - یک حلقه پلاتین از کلنیهای مشکوک کشت شده روی آبگوشت غذائی بدست آمده در بند (ب 7-4-2) به هر یک از محیطهای قندی (ج 7-4-1) داده شده در جدول یک بیفزائید سپس آنها را برای مدت 24 ساعت در 37 درجه

سانتیگراد در انکوباتور قرار داده و نتیجه را
ملاحظه کنید .

7-5- ویبروکلر

7-5-1- محیط کشت

الف - محیط کشت آب پپتن قلیائی - ده گرم پپتن و
پنج گرم کلرور سدیم را در مقداری آب حل کرده و
حجم را به هزار میلی لیتر برسانید . سپس PH
محلول را در 8/2 تنظیم کنید و بمقادیر 50 میلی
لیتری در بطریها یا ارلن مایرهای مناسب توزیع
کرده و بمدت 30 دقیقه در فشار یک کیلوگرم بر
سانتیمتر مربع در اتوکلاو سترون کنید .

ب - محیط کشت ارونسون²⁹

محیط آگار غذائی پایه - 25 گرم از گرد یا
رشته شسته شده آگار را در 100 میلی لیتر آبگوشت
غذائی (ب - 7-3-1) بوسیله حرارت حل کنید . سپس
محلول را تا 50 درجه سانتیگراد سرد کرده و PH
آنرا تا 7/2 تنظیم کرده برای مدت 10 دقیقه با
جریان بخار سترون کنید .

بیست میلی لیتر محلول ده درصد تهیه شده از
کربنات سدیم بی آب که قبلا بمدت 30 دقیقه در 100
درجه سانتیگراد حرارت داده شده است به 300
میلی لیتر آگار پایه ذوب شده بیفزائید و مدت
30 دقیقه آنرا در جریان بخار قرار دهید . در
حالیکه محیط هنوز گرم است به ترتیب 15 میلی
لیتر محلول 20 درصد سوکروز و 15 میلی لیتر محلول
20 درصد گلوکز و 1/2 میلی لیتر محلول الکل فوشین
بازی اشباع شده و 6 میلی لیتر محلول 10 درصد تهیه
شده از سولفیت سدیم (در آب) که قبلا بمدت 30
دقیقه در 100 درجه سانتیگراد حرارت داده شده
است بیفزائید . مخلوط را بمدت 20 دقیقه سترون
کنید . سپس مقدار مناسب از محلول شفاف در

بشقابهاي پتري استريل سترون شده منتقل کرده و بگذاريد ببندد . اين بشقابها را در تاريكي نگاهداري كنيد و پس از سه روز مورد استفاده قرار دهيد .

پ - محيط آگار نمك صفر ا - 10 گرم پپتن و 5 گرم عصاره گوشت و دو گرم كلرور سدیم و 5 گرم توروكلات سدیم را در 100 ميلي ليتر آب بوسيله بخار حل كنيد . به محلول فوق 30 گرم آگار اضافه کرده و پس از مخلوط کردن با حرارت دادن حل كنيد . سپس PH مخلوط را با محلول هيدرواكسيد سدیم تا 8/5 تنظيم كنيد . مخلوط را خنك کرده و بوسيله كاغذ صافي يا پنبه جاذب كه قبلا به وسيله آب مرطوب شده است ، صاف كنيد . محيط ساخته شده را به مقادير مناسب در ارلن مايههاي سترون شده توزيع کرده و بمدت 30 دقيقه بوسيله اتوكلاو و در فشار يك كيلوگرم بر سانتيمتر مربع سترون كنيد . در موقع لزوم از ذوب کردن محيط ذخيره و توزيع آن در بشقابهاي پتري سترون شده محيط آماده بسازيد .

ت - محيط براي رنگآمیزی گرم مانند بند (ذ - 1-4-7)

ث - محيط براي آزمایش تحرك مانند بند (ح -7- 1-4)

ج - محيط براي آزمایش هوف و ليفسون مانند بند (ز 1-4-7)

چ - محيطهاي قندي مانند بند (ج -7-4-1)

ح - محيط دي هيدرولاز آرژنين (به بند ذ -7-5-1- نیز مراجعه شود) - 5/9 گرم پپتن باكتريولوژي و 5 گرم عصاره گوشت و 5 ميلي گرم پيريدوكسال³⁰ 0/5 گرم گلوکز را بوسيله حرارت در 1000 ميلي ليتر آب حل کرده و PH محلول را تا 6 تنظيم كنيد . سپس 5 ميلي ليتر از محلول برموكروزل ارغواني

0/2 درصد و 2/5 میلی لیتر محلول 0/2 درصد کرزول قرمز بآن بیفزائید . این محلول را برای مدت 20 دقیقه در 115 درجه سانتیگراد سترون کنید . ال - هیدروکلرور آرژنین³¹ بمقداری به محلول بیفزائید که غلظت نهائی آن در محلول معادل یک درصد شود . چنانچه د . ال آمینو اسید³² بکار رود غلظت نهائی محلول باید دو درصد باشد . این محلول را بمقدار یک تا 1/5 میلی لیتری در لوله های آزمایش کوچک 10*67 میلیمتری توزیع کنید . بوسیله پارافین مایع استریل سطح محیط را بوسیله یک لایه از پارافین مایع سترون شده به ضخامت 5 میلیمتر بپوشانید . سپس آنها را بمدت 10 دقیقه در 115 درجه حرارت سترون کنید .

خ - محیط لیزین دکربوکسی لاز³³ - این محیط را مانند هیدروکلرور لیزین بکار برید .
د - محیط ارنی تین دکربوکسی لاز³⁴ (به بند ذ - 1-5-7) نیز مراجعه کنید . ابتدا محیط را مانند محیط بند (ج - 1-5-7) تهیه کنید و بجای آرژنین از هیدروکلرور ارنی تین بکار برید .
ذ - محیطی دیگر برای فعالیت کربوکسی لاز و دی هیدرولاز مقدار 5 گرم باکتروپتن³⁵ یا معادل آن و 3 گرم عصاره مخمر آجگو و یک گرم گلوکز را در 1000 میلی لیتر آب حل کنید . PH محلول را در 6/7 تنظیم کنید .

سپس 10 میلی لیتر از محلول 0/2 درصد برموکرزول ارغوانی بآن اضافه کنید . مخلوط را بمدت 20 دقیقه در 115 درجه سانتیگراد سترون کنید . باین محلول آنقدر از اسیدهای آمینه هیدروکلرور آرژنین یا هیدروکلرولیزین یا هیدروکلرور ارنی تین که قبلا آزمایش شده است بیفزائید که غلظت نهائی محلول 0/5 درصد برای نمک چپ گرا و برابر این مقدار یعنی یک درصد نمک راست گرا شود . در

صورت لزوم PH محلول را دوباره در 6/7 تنظیم کنید . این محلول را به مقادیر دو میلی لیتری در لوله های آزمایش 10*67 میلیمتری توزیع کنید . سطح این محیط را بوسیله یک لایه از پارافین مایع سترون شده ب ضخامت تقریبی 5 میلیمتر بپوشانید . این لوله ها را بمدت 10 دقیقه در 115 درجه سانتیگراد سترون کنید .

7-5-2- روش آزمون - مقدار 5 میلی لیتر از نمونه کاملاً مخلوط شده بند (الف 7-3-2) را بوسیله یک پیپت سترون شده در یک بطری محتوی آب پپتن قلیائی منتقل کنید و آنرا بمدت 18-24 ساعت در 37 درجه کشت دهید . همچنین یک حلقه پلاتین بزرگ از نمونه کاملاً مخلوط شده را در بشقاب پتری محتوی نمک صفرا کشت دهید و آنرا برای مدت 18-24 ساعت در 37 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید . از سطح محیط آب پپتن قلیائی پس از کشت یک حلقه پلاتین بزرگ برداشت کرده و در بشقاب پتری محتوی آگار نمک صفرا و محیط ارونسون کشت دهید و بمدت 18 تا 24 ساعت در حرارت 37 درجه با در انکوباتور قرار دهید . در محیط ارونسون کلنیهای مشکوک به ویبریو هم رنگ دانه های انار با یک مرکز قرمز رنگ و هاله روشن در اطراف ظاهر میشود . در روی محیط آگار نمک صفرا کلنیهای ظاهری مشخص دارد ، بوسیله رشد دادن گونه شناخته شده ویبریوکلرا بر روی محیط آگار نمک صفرا و مقایسه کردن صفات مشخصه کلنی با رشد کلنی اشیشیا بر روی همین محیط ممکن است ملاحظه کرد .

رشد های مشکوک باید بوسیله آگلاتیناسیون روی لام آزمایش شود بند (7-5-3) - کلنیهای باقیمانده را بیک لوله آزمایش محتوی آبگوشت غذائی منتقل کنید و بمدت 4-6 ساعت در انکوباتور قرار دهید .

همچنین آزمایشهای داده شده در بند (7-5-2) تا (خ -7-5-2) انجام شود . خصوصیات ویبریوها بصورت فهرست زیر داده شده است قبل از اینکه گونه‌ها برای تائید نهائی بیک آزمایشگاه مرجع فرستاده شود . این خصوصیات گونه‌ها باید با فهرست داده شده تطبیق شود .

1- رنگ‌آمیزی گرم گردها , منفي

2- تحرك مثبت

3- فعاليت کاتالاز مثبت

4- فعاليت اکسیداز مثبت

5- آزمایش هوف - واکنش تخمیرکنندگی

لیفسون

6- محیط کشت گلوکز تخمیر بدون تولید گاز

7- فعاليت آرژنین و منفي

هیدرولاز

8- فعاليت لیزین مثبت

دکربوکسیلاز

9- فعاليت ارنی تین مثبت

دکربوکسیلاز

10- محیط کشت بدون تخمیر

اینوزیتول

11- محیط کشت واکنش تخمیر کنندگی

مانیتول

گونه‌های آئروموناس و همچنین پلویوموناس نیز خصوصیات داده شده ردیف (1) تا (6) را نشان میدهد .

باین ترتیب برای تشخیص این گونه‌ها ویبریوها باید به مشخصات زیر توجه نمود . گروه آئروموناس لیزین دکربوکسیلاز منفي و آرژنین و هیدروکسیلاز مثبت میباشد مانیتول را تخمیر میکند و اینوزیتول را تخمیر نمی‌کند . گروه یلیزیوموناس

را تخمیری نمی‌کند و معمول اینوزیتول را تخمیر می‌کند لیزین دکربوکسیلاز مثبت می‌باشد .

یادآوری 5- لازمست همه ویریوکلینها مشکوک خواه مثبت و خواه منفی که بوسیله آزمایش آگلوتیناسیون انجام شده است برای تائید بیک آزمایشگاه صلاحیت دار فرستاده شود .

الف - رنگ‌آمیزی طبق بند (چ) 7-4- گرم (2) انجام شود .

ب - آزمایش تحرك طبق بند (ث) 7-4- (2) انجام شود .

پ - آزمایش کاتالاز طبق بند (ح) 7-4- (2) انجام شود .

ث - آزمایش _____ طبق بند (د) 7-4- اکسیداز (2) انجام شود .

ج - آزمایش هوف طبق بند (خ) 7-4- لیفسون (2) انجام شود .

چ - آزمایشهای متعدد روی قند : بوسیله یک حلقه پلاتین از کلنیهای مشکوک بهر یک از محیطهای قندی (ج - 7-4-1) در بند 7-5-2 داده شده است منتقل کنید و برای مدت 24 ساعت در 26 درجه سانتیگراد در انکوباتور قرار دهید و سپس واکنشها را ملاحظه کنید .

چ - آزمایش فعالیت دی هیدرولاز آرژنین³⁶ - با استفاده از یک میله پلاتین مستقیم از محیط تازه کشت شده آگار غذایی (ر - 7-4-1) برداشت کرده و در محیط (ح - 7-5-1) زیر پارافین داخل کنید . محیط را در انکوباتور قرار داده و تا مدت چهار روز نتیجه کشت را روزانه بررسی کنید . محیط بعلت ایجاد اسید از گلوکز ابتدا زرد رنگ میشود و سپس چنانچه آرژنین دی هیدرولاسیون³⁷ رنگ محیط بنفش میشود . همچنین دو لوله آزمایش با همان محیط برداشته و در یکی از آنها گونه شناخته شده

ویبروکلرا و در دیگری گونه شناخته شده
ارومونازیا سالمونلاتیفی را کشت دهید و همانند
نمونه عمل کنید. ظهور رنگ زرد در لوله اول (
ویبروکلرا) نشانه واکنش منفی است و ظهور رنگ
بنفش در لوله دوم (ارمونازیا سالمونلا)
نشانه واکنش مثبت است .

ح - آزمایش واکنش دکربوکسیلازلیزین³⁸ -
آزمایش را مانند چ -8-5-2- با بکار بردن محیط
مربوطه (خ -7-5-1) انجام دهید .

خ - آزمایش واکنش دکربوکسیلازاورنی تین -
آزمایش را مانند (چ 7-5-2) با بکار بردن محیط
مربوطه (چ -7-5-1) انجام دهید .

7-5-3- آزمایش تسریع آگلوتی ناسیون روی لام -
برای ویبرکلرا روی یک لام شیشه ای تمیز بوسیله یک
قطره محلول نمک ایزوتونیک (سرم فیزیولوژی 0/87
درصد کلرور سدیم در آب) و همچنین یک قطره محلول
آنتی سرم (مخلوطی از سرمهای
اوگاواوایمباتیربالد) بوسیله حلقه پلاتین در
کنار هم قرار دهید از رشد برداشت شده از آگار
غذائی یا هر محیط دیگر سوسپانسیون غلیظی را
برداشتند و در یک قطره محلول نمک ایزوتونیک مخلوط
کنید و بالاخره این سوسپانسیون را با قطره آنتی
سرم بوسیله میله پلاتین مخلوط کنید . واکنش مثبت
با ظهور دلمه در مدت نیم تا یک دقیقه مشخص
میشود .

7-5-4- برای اطمینان بیشتر گونه ها را در آگار
غذائی مورب به آزمایشگاه ذیصلاح ارسال دارید .
باید توجه داشت که گونه های ذخیره که اخیراً از
گونه های ویبریوکلرایس از رشد بر روی آگار
غذائی مورب جدا شده است نباید در یخچال
نگهداری کرد زیرا گونه ها در 4 درجه حرارت
سانتیگراد نمیتواند زنده بماند . ویبرکلرا روی

آگار غذائی مورب در درجه حرارت اطاق بخوبی
زنده میماند .

-
- 1-winkler
 - 2 -Alsterberg
 - 3 -Stewart-Rideal
 - 4 -theriault-Short
 - 5 -Potassium biniodata solution
 - 6 -Solmonella typhi
 - 7-shigella Species
 - 8 -Vibrio cholerae
 - 9 -Enrichment
 - 10-Selective
 - 11-Saprophytio
 - 12 -s tetrathinate broth ' Moller-Kauffman
 - 13 -acceptic
 - 14 -Stock solution
 - 15-Andrades indientor
 - 16 -s medium ' Christensen
 - 17 -Seitz filtration
 - 18 -s Reagent ' Kovac
 - 19) -7H₂O, FeSO₄ (
 - 20) -5H₂O, NaS₂O₃ (
 - 21) -6H₂O, MgSo₄ (
 - 22) -NH₄H₂PO₄ (
 - 23 -Proteus
 - 24 -s Reagent ' Kovac
 - 25 -axidative

- 26 -Para - aminodimethylaniline
- 27 -Phenyl pyruvic acid
- 28 -Phenylalanine-dl
- 29 -s medium ' Aronson
- 30 -Pyridoxal
- 31 -l-arginine hydrochloride
- 32 -aminoacid-dl
- 33 -x yase medium-lysine decarbo
- 34 -Ornithine decarboxylase
- 35 -Pepton bacteriological
- 36 -Arginine dehydrolase activity test
- 37 -dehydrolation
- 38 . -Lysine decarboxylase activity test

ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN

Institute of Standards and Industrial Research of Iran

ISIRI NUMBER

1779

